

[Frank Jensen]

Folketinget, både som ordfører for Venstre og senere som minister. Det har været med den indgangsvinkel at få knægtet det teknisk-administrative personales og de studerendes demokratimuligheder.

Derfor ønsker vi ikke, at ministeren ene og alene skal have den bemyndigelse. Vi mener, at et uafhængigt organ, der kan se mere konstruktivt på de forslag, der kommer udefra og lokalt fra institutionerne, vil være bedst til at få et konstruktivt arbejde op at stå på dette område.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Da det udelukkende handler om, at ministeren kan sætte nogle forsøg i gang, som andre har foreslået, forstår jeg ikke hr. Frank Jensens frygt. Men jeg vil på den anden side sige, at med de stribevis af bemyndigelser, vi andre i sin tid gav socialdemokratiske ministre, ser jeg såmænd ikke nogen som helst grund til frygt ved, at vi giver en enkelt bemyndigelse eller to til de nuværende borgerlige ministre.

Rahbæk Møller (SF):

Frihed er jo en god ting. Frie universiteter lyder da også godt. SF vil da heller ikke vende sig imod, at universiteterne får mulighed for at eksperimentere med nye studieformer. Men før jeg går lidt mere i dybden med dette spørgsmål, vil jeg anføre nogle principielle betragtninger om styrelse og demokrati.

Det er karakteristisk, at denne regering og undervisnings- og forskningsministeren i tide og utide snakker om selvforvaltning. Men det er også karakteristisk, at den selv samme minister og de kræfter, han repræsenterer, gennem årene gang på gang har forsøgt at undergrave det mest omfattende stykke selvforvaltning, vort samfund bygger på. Det er indholdet i styrelsesloven: Den sikre selvforvaltning med inddragelse af alle berørte grupper.

Ifølge ministerens egen ideologi burde han være den ivrigste tilhænger af styrelsesloven. I stedet låner han øre til enhver, der kritiserer denne lov. Samtidig er han helt afvisende over for de forslag om demokratisering og selvforvaltning på andre undervisningsinstitutioner, som bl.a. SF har fremsat.

Derfor er jeg ikke i tvivl om ministerens hensigter med det lovforslag, vi her behandler.

Hensigterne er indlysende at begrænse demokratiet og selvforvaltningen.

Men alligevel: Vi er altså ikke modstandere af eksperimenter med andre styreformer. Der er vitterlig et problem med den lov, der nu har fungeret i 15 år. Og vi ser intet galt i, at institutioner får lov til at eksperimentere med andre former for styring. Vi tror i øvrigt, at mange ting kunne lade sig gøre inden for den nugældende lov. Jeg tror også, at institutionerne kunne lære meget bare ved at se på hinanden, for de styrer såmænd ikke ens fra institution til institution. Lad os bare få diskussionen derude.

Men det, der er centralt for os, er: Der må ikke i forbindelse med friuniversiteter ske nogen form for forringelse af demokratiet. Det vil sige, vi vender os imod, at én gruppe med tilslutning fra en enkelt fra de andre grupper kan jorde de andre grupper. Derfor mener vi, det ikke er tilstrækkeligt, at et flertal i konsistorium beder om, at der skal være friuniversitet. Det må være et flertal, i dette tilfælde i alle tre valggrupper. Det er det ene forbehold, vi har.

Det andet er det samme forbehold, som hr. Frank Jensen havde, nemlig det, at det er ministeren, der skal godkende disse forsøg. Vi har også frikommuneforsøg, og det er langt mere omfattende. Her hører man hver gang en lovgivningsproces. Her er det Folketinget, der skal godkende forsøg.

Men her er det altså ministeren alene, og det ser vi med nogen betænkelighed på, især hvis det er sådan, at ministeren kan sige både ja og nej. Så har vi en vis fornemmelse af, en vis formodning om, hvilke forsøg han vil sige ja til, og hvilke han vil sige nej til.

Nu fortolkede fru Eva Møller det jo således, at han kun kunne sige ja. Han kunne overhovedet ikke sige nej. Hvis det er tilfældet, er det selvfølgelig lidt anderledes. Sådan har jeg nu ikke læst lovteksten, men ministeren kan formodentlig oplyse, om det er sådan, den skal forstås.

Med disse forbehold kan vi give lovforslaget vores tilslutning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Hanne Severinsen har anmodet om tilladelse til at tale fra sin plads. Det finder jeg der er god grund til at imødekomme.

Hanne Severinsen (V):

Jeg takker formanden.